

Sygnatura akt VIII Gz 481/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2018

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Leon Miroszewski (sprawozdawca)

Sędziowie: SSO Piotr Sałamaj

SSR (del.) Rafał Lila

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2018 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. C.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 marca 2017 roku, w sprawie o sygnaturze V GNc 192/16

postanawia:

I. odrzucić zażalenie na punkt I. zaskarżonego postanowienia;

II. oddalić zażalenie w pozostałej części.

Piotr Sałamaj Leon Miroszewski Rafał Lila

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy W Gorzowie Wielkopolskim postanowieniem z dnia 28 marca 2017 roku, w sprawie V GNc 192/16, w punkcie I. odrzucił ponowny wniosek o zwolnienie pozwanej od kosztów sądowych, w punkcie II. odrzucił zażalenie pozwanej na punkt I. postanowienia tego Sądu z dnia 1 grudnia 2016 roku, w punkcie II. odrzucił zażalenie pozwanej na punkt II. postanowienia tego Sądu z dnia 1 grudnia 2016 roku.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy stwierdził, że postanowieniem z dnia 1 grudnia 2016 roku odrzucił ponowny wniosek pozwanej o zwolnienie od kosztów sądowych oraz zażalenie na postanowienie z dnia 26 września 2016 roku. Pozwana złożyła w ustawowym terminie zażalenie na to postanowienie, natomiast wobec jego braków pozwana została zobowiązana do uzupełnienia braków zażalenia, między innymi poprzez uiszczenie opłaty w kwocie 110 złotych w terminie 7 dni, pod rygorem odrzucenia zażalenia. Pozwana nie uiszczyła opłaty od zażalenia, natomiast ponownie wniosła o zwolnienie od kosztów sądowych, niezawierający żadnych nowych okoliczności w stosunku do poprzedniego i już rozpoznanego wniosku. Sąd Rejonowy uznał ten wniosek za niedopuszczalny w świetle art. 107 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, a więc podlegający odrzuceniu.

Stwierdził też, że zgodnie z art. 112 ust. 4 powołanej ustawy ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, oparty na tych samych okolicznościach, nie ma wpływu na bieg terminu do opłacenia pisma. Tym samym, na

podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. odrzucił zażalenie na punkty I. i II. postanowienia z dnia 1 grudnia 2016 roku.

Pozwana wniosła zażalenie na to postanowienie wnosząc o jego uchylenie i rozpoznanie wniosku o zwolnienie pozwanej od kosztów sądowych a w jego wyniku zwolnienie pozwanej od zarzutów od nakazu zapłaty z dnia 23 lutego 2016 roku. W uzasadnieniu podniosła, że wniosek o zwolnienie od kosztów powinien być rozpoznany, bowiem sytuacja pozwanej ulega systematycznemu pogorszeniu, nadto powinny być rozpoznane wniesione zarzuty.

Powód nie złożył odpowiedzi na zażalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 107 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych na postanowienie o odrzuceniu wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych oparty na tych samych okolicznościach nie służy zażalenie. Tym samym zażalenie pozwanej na punkt I. zaskarżonego postanowienia podlegało odrzuceniu, o czym należało orzec w punkcie I. niniejszego postanowienia, na podstawie art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Wobec zaskarżenia również punktów II. i III. postanowienia z dnia 28 marca 2017 roku o odrzuceniu zażalenia na postanowienie z dnia 1 grudnia 2016 roku, jako nieopłaconego, których uzasadnienie opierało się na przyjęciu niedopuszczalności kolejnego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, a tym samym upływu terminu do uiszczenia opłaty od zażalenia, należy odnieść się do wyrażonej w zaskarżonym postanowieniu oceny leżącej u podstaw odrzucenia kolejnego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Skarżąca nie zaprzeczyła w rozpoznawanym obecnie zażaleniu, że jej wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, złożony w reakcji na wezwanie do uzupełnienia braków zażalenia na postanowienie z dnia 1 grudnia 2016 roku, w którym odrzucony został jeszcze wcześniejszy, i już wówczas ponowiony po uprzedniej odmowie zwolnienia, wniosek pozwanej o zwolnienie jej od kosztów sądowych oraz odrzucone zostało wcześniejsze zażalenie na postanowienie z dnia 26 września 2016 roku, został oparty na tych samych okolicznościach co poprzednie wnioski. Także w rozpoznawanym zażaleniu pozwana nie podała żadnych danych, które wskazywałyby na oparcie podtrzymywanego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych na nowych okolicznościach. Nie może stanowić wskazania nowych okoliczności gołosłowne twierdzenie pozwanej, że jej sytuacja „ulega systematycznemu pogorszeniu”.

Niezależnie od powyższego należy zauważyć, że pozwana składa od pewnego czasu w niniejszej sprawie tożsame wnioski o zwolnienie od kosztów sądowych, bez wskazania żadnych miarodajnych danych w sprawie swojej sytuacji majątkowej. Niedopuszczalność takich ponownych wniosków opartych na tożsamych okolicznościach nie jest uchylona również wówczas, gdy wnioski te są składane przy kolejnych środkach odwoławczych. Istotne jest to, że chodzi o postępowanie w tym samym przedmiocie co do jego istoty, zaś kolejne wnioski o zwolnienie od kosztów sądowych, bez zmiany ich uzasadnienia co do okoliczności mających potwierdzać brak środków na koszty sądowe, zdają się wskazywać na dążenie pozwanej do przedłużenia postępowania, to zaś nie może korzystać z ochrony.

Tym samym należy stwierdzić, że odrzucenie zażalenia na postanowienie z dnia 1 grudnia 2016 roku znajduje podstawę w przepisie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., bowiem pozwana nie uiszcza opłaty od tego zażalenia, a jej termin upłynął w dniu 21 lutego 2017 roku (k. 84), przy czym bez wpływu na bieg tego terminu miało złożenie przez pozwaną kolejnego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, opartego na tych samych okolicznościach (art. 112 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

Mając na uwadze powyższe należało, na podstawie art. art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., oddalić zażalenie w zakresie punktu II. i III. postanowienia z dnia 28 marca 2017 roku, jako bezzasadne.

Piotr Sałamaj Leon Miroszewski Rafał Lila